

I väckelsens följe — Sollerö Missionsförsamling

Året som gick firades ett dubbeljubileum i Sollerö missionskyrka. Det var nämligen 90 år sedan församlingen bildades och 80 år sedan Missionskyrkan invigdes. "Sollerö fria missionsförening" som namnet från början lydde, bildades vid ett möte hos Nishans Per Hansson i Rothagen 1890. Åtta år därefter beslöt man, som det heter i protokollet, att "bygga ett större missionshus" och därmed skapa ett eget hem för den unga församlingen. Listor utskrevs, allmänheten inbjöds att teckna sig för bidrag med timmer, dagsverken eller pengar. Och i julhelgen 1899 bjöd man in alla som tecknat något slags bidrag till en fest i östra skolhuset. Flint Per Larsson utsågs då till kassör för byggnadskassan. Husets grund var lagd redan och under våren 1900 restes väggarna av timmermän från Leksand. Klockar Nils Persson och Flint Per Larsson hade tillsammans skapat byggnadsritningarna. Förutom dem fanns i byggnadskommittén Krång Anders Larsson, Håll Mats Larsson (Lavas Mas), Per Lindén, Hinders Anders Andersson och Hinders Olof Andersson. Högtidlig invigning skedde julen 1900 med distriktsföreståndare C.F. Nyström och pastor Per Nilsson som talare.

Varje organisation bärs upp av dess medlemmar i samverkan. Men ändå förekommer alltid vissa personer som får mer avgörande betydelse för utvecklingen än andra. När det gäller Sollerö missionsförsamling kan det i det fallet nämnas tre personer, nämligen Hinders Nils Olsson, Nils Jernberg och Anders Lundén.

Den förstnämnde var infödd solleröbo, tjänstgjorde redan som arton-åring som skollärare här på ön och fick därigenom tillfälle att så ut evangeliet i unga hjärtan. Han blev senare predikant och självskrivnen ledare för den framväxande läsarrörelsen i Mora.

Väckelsepredikanten Nils Jernberg var född i Dala-Järna. Han har sitt namn knutet till Sollerön genom en mycket kraftig väckelsetid här år 1901. Enligt hans egna dagboksanteckningar var det inte mindre än 221 namngivna solleröbor som våren 1901 begärde förbön och bekände sig vilja leva trons liv med Jesus. Mest unga människor, ett par av dem är bara nio år, men i raden av namn finns också en åttioåring med.

Anders Lundén minns många som trogen skollärare, men därtill tjänade han flitigt som predikant, sekreterare och församlingsföreståndare.

Sin första heltidsanställda predikant fick församlingen 1922 med Ragnar Strömberg. Vi kan för övrigt se hans son Sven i TV-rutan som nyhetsuppläsare. Inte mindre än femton pastorer har efter den nämnde

Ungdomsföreningen framför missionshuset 1907, fr v: Hinders Olof, Bos Margit, Fors Johan, Klockar Maria, Hinders Lars, Blixt Axel, Svarvmars Lars, Mases Anna, Klockar Stina, Ömans Anders, Hinders Lina, Bengts Anna, Jans Anders, Svarvmars Anna, Svarvmars Anders, Fräs Johan, Lärka Anna, Hinders Mats, Hinders Anna, Danil Anna, Hulda Nilsson, Sörbo Nils, Masniss Anna, Bos Olof, Anna Maria Karlsson, Anna Holmer, Bond Anna, Bond Karin, Blixt Karin, Håll Anna i Brämåbo, Mås Anders Jönsson, Bos Karin, Tolla Anna (Röd), Lavas Stina, Krång Anna, Fräs Anders, Masniss Johanna, Gottfrid Berg från Siljansfors, Hinders Karl, Hallin Per och Bond Margit. Längst bak: Rull Jöns och Masniss Anders.

Strömberg tjänat kortare eller längre tid i församlingen under de sista femtiofem åren. Pastorstjänsten har tidvis delats med missionsvännerna i Nusnäs och de sista tio åren med Mora missionsförsamling.

Goda relationer har alltid präglat förhållandet till svenska kyrkan och dess präster här. Under några perioder har det t o m förekommit att kyrkans högmässa förlagts till Missionskyrkan på grund av svårigheter med uppvärmningen av Sollerö kyrka.

Medlemsantalet i Sollerö missionsförsamling har aldrig varit stort. År 1938 redovisades den högsta siffran, nämligen 81, för dagen räknar man med ett fyrtiotal medlemmar. Söndagsskola har bedrivits sedan seklets

början, under senare år är detta viktiga arbete för ungdomsfostran koncentrerat till Gesunda. Övrig ungdomsverksamhet har också förekommit i växlande omfattning, men på grund av ledarbrist förekommer för närvarande ingen sådan verksamhet.

Jubileer är till för att, som någon sagt, "ta hatten av för det förgångna och kavla upp skjortärmarna inför framtiden". Sollerö missionsförsamling vill ödmjukt men frimodigt bära ut det glada budskapet om frälsning genom tro på Jesus Kristus också inför det nya decennium som vi börjat.

Emil Ejeby